

ВОЛОДІННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ ЯК КРИТЕРІЙ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ФАХІВЦІВ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ

В умовах глобалізації світу і жорсткої конкуренції у сфері туризму володіння іноземною мовою, особливо англійською, є необхідною умовою професійної придатності і кар'єрного росту працівників туристичної індустрії. На сьогодні, англійська мова є основним міжнародним засобом комунікації (для 13% населення Землі вона є рідною; для 34% – іноземною); німецька (відповідно 18% і 12%); французька (12% – 11%).

Нині Україна розвиває міжнародне туристичне співробітництво у рамках ВТО, СНД, організації Чорноморського економічного співробітництва (ОЧЕС), Центрально-Європейської ініціативи (ЦЄІ), співпрацює з Європейським Союзом, Радою Європи, Радою держав Балтійського моря, ГУАМ тощо. Його стратегічною метою є створення єдиного туристичного простору як зони вільної торгівлі туристичними послугами та свободи туристичного руху; ефективне використання туристично-рекреаційного потенціалу для інтенсифікації туристичних потоків; розробка спільного конкурентоспроможного туристичного продукту країн-учасниць (зокрема, міжнародних туристичних маршрутів "Туризм по Шовковому шляху", по рекреаційних зонах Чорноморського узбережжя, річок Дунай та Дніпро), підвищення економічної ефективності туризму як передумови соціально-економічного розвитку країн та активізації цивілізаційно-комунікаційних зв'язків.

Персонал в індустрії туризму є найважливішою складовою частиною кінцевого продукту, одним з основних ресурсів конкурентних переваг організації, тому якість обслуговування в туристських організаціях залежить від майстерності і свідомості службовців. Задоволення клієнта у сфері обслуговування досягається ввічливістю персоналу і його чуйністю. Іноземна мова для фахівців туристичної сфери – це засіб комунікацій з представниками іншої культури. Таким чином, іноземною мовою повинні володіти практично усі представники туристичної індустрії. Для працівників готелю знання іноземної мови дозволяє без перешкод спілкуватися з клієнтом, що підвищує рівень обслуговування гостей готелю. Адже рівень обслуговування туристів формує їх думку про ціле туристичне підприємство.

Завдяки знанням іноземної мови фахівців туристичної індустрії можна створювати спеціальні тури по Україні для іноземних туристів на їх рідній мові. Це приверне увагу великої кількості іноземних туристів, що безпосередньо впливає на розвиток міжнародного туризму. За рахунок відвідування України іноземними туристами, збільшується валютне надходження до бюджету країни, що сприяє розвитку економіки України.

Отже, для того, щоб туристична індустрія стала джерелом значних і стабільних надходжень до бюджету, сприяла розвитку суміжних галузей та регіонів відвідання, відповідно їй сталому розвитку цих регіонів та країни в цілому, а також підвищенню іміджу України у світі, вона повинна обов'язково мати кваліфікованих спеціалістів з високим рівнем знань іноземних мов.

СЕКЦІЯ 10 ІСТОРІЯ НАУКИ І ТЕХНІКИ

Радозуз С. А.
НТУ «ХП»

РОЛЬ ДИРЕКТОРА ХАРКІВСЬКОГО ПРАКТИЧНОГО ТЕХНОЛОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ В. Л. КІРПІЧОВА У СТАНОВЛЕННІ ПІВДЕННО-РОСІЙСЬКОГО ТОВАРИСТВА ТЕХНОЛОГІВ

XIX століття знаменувалося появою великої кількості наукових товариств на теренах Російської імперії. Основною метою створення цих організацій стало об'єднання вчених, переважно гуманітарних та природничих наук. Проте, зв'язок між наукою і промисловістю в країні залишався доволі слабким. Схожі тенденції спостерігалися і в Харкові, де свою діяльність розгорнули наукові товариства при Харківському університеті. Однак, майже до кінця XIX ст. єдиним науковим об'єднанням, що займалося питаннями інженерної науки та техніки у регіоні залишалося Харківське відділення Імператорського Російського технічного товариства (ХВ ІРТТ), засноване у 1880 р.

Значну роль у поширенні технічних знань зіграло відкриття у 1885 р. Харківського практичного технологічного інституту (ХПТІ). Невдовзі серед професорів цього навчального закладу виникла ідея створення товариства, яке б змогло об'єднати випускників цього навчального закладу, надати їм допомогу у продовженні наукових досліджень та обміні професійними знаннями. Такою установою стало Південно-Російське товариство технологів (ПРТТ).

Особливо завзято цю ініціативу підтримав директор інституту – професор В. Л. Кіріпчов. У своєму листі до Міністерства народної освіти він писав, що таке товариство для випускників інституту «...служувало б тісним зв'язком між ними після закінчення курсу інституту. Подібні товариства дуже полегшують пошук місць на фабриках, заводах і залізницях, і крім допомоги самим технологам значно сприяють власникам і керівникам промислових підприємств...». При цьому директор наголошував, що мета та завдання, які стоять перед ПРТТ докорінно відрізняються від основних ідей функціонування ХВ ІРТТ. Адже головною метою нового товариства мала стати «...взаємодопомога між членами на підставі широкої наукової та технічної діяльності». Останнє йшло в розрізі з баченням Міністерства внутрішніх справ. Тож засновникам товариства довелося прикласти чимало зусиль для